

Ondřej Havelka a jeho Melody Makers
POTKAL JSEM SVŮJ SEN
Pocta českému swingaři Jiřímu Traxlerovi

Zbrusu nový koncertní program, který jsme s mým orchestrem Melody Makers připravili na nadcházející sezónu 2011–2012, je věnovaný především Jiřímu Traxlerovi. Původní myšlenka byla připravit koncertní cyklus tak, aby vrcholil v březnu příštího roku, kdy měl tento vskutku poslední mohykán českého tanečního swingu 30. a 40. let oslavit 100 let. Bohužel před nedávnem Jiří Traxler zemřel. Na mém rozhodnutí se však nic nemění – koncertní program „Potkal jsem svůj sen“ s podtitulem Pocta Jiřímu Traxlerovi realizovat budu, bohužel už jen in memoriam.

Program je sestaven pochopitelně především z písní Jiřího Traxlera, které psal pro R. A. Dvorského, Inku Zemánkovou a později pro orchestr Karla Vlacha – Jedu nocí, Bloudění v rytmu, Měsíc to zavínil, Bláznivý den, Dobrou noc, Potkal jsem svůj sen, Boogie Woogie a další. Nicméně zazní i skladby z repertoaru jeho oblíbených amerických swingbandů, kterých si nejvíc považoval. Tento aspekt jsme telefonicky promýšleli ještě společně, naposledy tři týdny před jeho smrtí. Nejvíc obdivoval Duka Ellingtona a Jimmyho Lunceforda. Vždy zdůrazňoval, že především Ellingtonovy nahrávky byly pro něj v mládí základní učebnice, z nichž nasával jazzové cítění, frázování, jejichž analýzou si osvojoval základní aranžérské techniky.

S Jiřím Traxlerem jsem se v posledních letech velmi sblížil, především díky tomu, že jsem realizoval jeho hudební portrét pro ČT. Znáím tedy mnoho detailů týkajících se jeho života a muzikantské kariéry, řadu půvabných historek, jimiž komentoval klíčová životní setkání či významné dějinné události. Právě tyto vzpomínky, které jsem měl takřkajíc z první ruky, budou kořením průvodního slova, jímž budu jednotlivé kusy uvádět. Nepůjde rozhodně o sentimentální vzpomínání, chci vytvořit večer nabitý humorem, ironií a skvělou muzikou, tedy tím, co měl Jiří rád.

Ondřej Havelka